

KARJALOHJA ON RYIJYPITÄJÄ

Karjalohja on varsinainen ryijypitäjä. Ryijy on melkein joka talossa, monessa useampia. Karjalohjan Kotiseutuyhdistys lainasi niitä ja kokosi näyttelyn 10-vuotisjuhlaansa 9.7. Seurojentalolle.

Vanhin esillä oleva oli vuonna 1856 kudottu vuodepeitto. Yleisöä kiinnosti Elli Raution ompelema Karjalohjan ryijyn toisinto, jossa nähtiin paljon onnea tuottavia symbolikuvioita. Samanlainen on Karjalohjan kirkossa vihkirijynä.

Pakasen ryijyn toisinto on kudottu 1950-luvun alussa. Alkuperäinen vuoden 1855 ryijy on lahjoitettu Lohjan museolle. Uusin esillä olevista ryijyistä, oli pieni tuikkiva valoryijy 2000-luvun alusta. Se on solmittu paperinarusta. Harvoin nykyään näkee enää penkkiryijyä, jollainen oli ripustettu seinälle, jatkui penkille ja siitä lattialle.

Täysvillainen verkkokuvioinen vaaleapohjainen ryijy oli lainattu Heponiemestä. Modernit, värikkäät ryijyt ovat tällä hetkellä hyvin suosittuja. Esimerkkinä sellaisesta nähtiin Pihlajanmarja, joka on häälahja vuodelta 1969.

Kaukametsä on tunnelmaltaan herkkä vaaleansävyinen 1960-luvun ryijy, joka edustaa eri vaiheissa miessukupuolta. Sen on suunnitellut, valmistanut, saanut lahjaksi ja omistaa nykyään mies.

Karjalohjalla on ollut arvostettuja kutojia. Esillä oli parisydänkuvioinen Suoniemen ryijy esimerkkinä lönnhammarilaisen Edith Wiklundin käsialasta ja sileäpintainen raanu Fanny Salmisen.

Eri ikäisiä ja käyttötarkoituksiin, joko kutomalla tai ompelemalla, valmistettuja ryijyjä oli esillä juhlan aikana 13 ja lisäksi yksi raanu.

Tekstiisuunnittelija Heljä Järnefelt kertoi ryijyistä ja niiden taustoista. Kuva Helena Kuitinen